

Даний матеріал наводиться в демонстративних цілях.

Через це файл не відображає повний обсяг роботи. Для

отримання цілісної інформації по цій чи іншій роботі

звертайтеся до менеджерів сайту kursach.in.ua

ТИТУЛКА

ЗМІСТ

Вступ.....	3
Розділ 1. Поняття про складне речення в українській та англійській мові.....	5
1.1. Ознаки складного речення в українській мові.....	5
1.2. Складне речення в українській мові на прикладах.....	8
1.3. Складне речення в англійській мові.....	10
Розділ 2. Поняття на переклад авіаційних нормативних документів.....	19
2.1. Поняття та особливості англійських авіаційних нормативних документів..	19
2.2. Особливості перекладу складних речень нормативних документів ICAO...	23
Висновки.....	31
Список використаних джерел.....	33

ВСТУП

За останні півстоліття питання синтаксису складного речення в англійській мові привертають особливу увагу багатьох дослідників. Серед цих питань є велика кількість тих, що й досі вимагають подальшої наукової розглядання. Важливе місце займає питання про складне речення, як особливої одиниці синтаксису та існуючого зв'язку між його компонентами. На сучасному етапі розвитку мовознавства, можна сказати, що основні поняття є визначеними й уточненими, досліджено структуру складного англійського речення, але все ще в центрі уваги лінгвістів досі залишаються типи зв'язку у сучасному англійському реченні.

Саме той факт, що в основі поділу зв'язків між частинами складного речення є змістові, а не формально-граматичні аспекти, призводить на практиці до того, що, як і весь синтаксис, сурядно-підрядна схема у всіх індоєвропейських мовах схожа: з огляду на те, що людське мислення розвивається загалом однаковими шляхами в усіх країнах, мови, безпосередньо реалізують думку, відрізняються один від одного насамперед лексикою і мало різняться структурою граматичних категорій.

Подібність мов в даному випадку дає можливість лінгвістам, працюючим над вивченням однієї мови, враховувати досягнення лінгвістів, які вивчають мову іншого народу. При визначенні зв'язку між частинами складного речення не можна виходити тільки з формальних ознак, тому що число цих ознак у всіх мовах є надзвичайно обмеженим і жодним чином не відповідає числу змістових відносин, що можуть знайти відображення у реченні.

Актуальність даної роботи полягає в тому, що складне речення є важливим аспектом синтаксису англійської мови. Складне речення - інтенсивно використовується в якості засобу комунікації в усній та письмових формах. Дуже важливо враховувати особливості перекладу складних речень, включаючи усі їх різновиди та типи зв'язку.

Об'єкт дослідження – складне речення в англійській та українській мові.

Предмет дослідження – переклад складних речень з англійської на українську мову.

Метою даної роботи є виявлення особливостей складного речення, розгляд сурядного та підрядного зв'язку між частинами складного речення, а також практичне дослідження особливостей перекладу даних речень в англійській та українській мові.

Завдання, що впливають із мети:

- дати визначення складному реченню;
- визначити особливості складних речень в англійській та українській мові;
- розглянути складне речення в українській мові на прикладах;
- провести переклад складних речень з англійської мови на українську за матеріалами нормативних документів ІСАО;
- зробити відповідні висновки по роботі.

РОЗДІЛ 1

ПОНЯТТЯ ПРО СКЛАДНЕ РЕЧЕННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Ознаки складного речення в українській мові

Складними реченнями називають речення, утворені з двох чи більше простих, об'єднаних в одне ціле змістом і інтонацією, за допомогою сполучників чи без них. Наприклад: Увійшов я в ліс і почув, як кує зозуля.

Складні речення поділяються на складні сполучникові та складні безсполучникові залежно від способу поєднання простих речень у складному. У сполучникових реченнях прості з'єднуються за допомогою інтонації та сполучників чи сполучних слів. Наприклад: Коло хати цвіли квіти, а за хатою росли вишні. Речення, в яких прості речення з'єднуються у складні тільки інтонаційно, — безсполучникові. Наприклад: Садок одцвівся, білі пелюстки вкрили землю. Складні сполучникові речення поділяються на складносурядні та складнопідрядні.

У складносурядних прості речення з'єднуються сполучниками (єднальними, розділовими чи протиставними), ці речення — рівноправні. Наприклад: Достигла нива колосиста, і зріють яблука в садку. Прості речення, що входять до складу складносурядного, відокремлюються комою, тире чи крапкою з комою. Кома не ставиться, коли перед сполучником є спільний другорядний член або підрядна частина, що стосується обох речень.

Наприклад: Коли він торкався смичком до струн, все на світі зникало і залишалась тільки музика. Скоро уся долина блищала вогнями і разом з димом підіймалась вгору пісня. Тире ставиться, якщо частини речення виражають швидку чи несподівану зміну подій. Наприклад: Несподіваний ривок — і ми відриваємося від

землі. Ці речення вимовляються з особливою інтонацією. Крапка з комою ставиться, якщо частини складносурядного речення дуже поширені, мають свої розділові знаки чи далекі за змістом. Наприклад: Вітерець дихнув; у траві засюрчав коник; а десь далеко ударив перепел. Складнопідрядне речення складається з двох частин, з яких одна частина — основна і незалежна, а друга — їй підпорядкована і приєднується підрядним сполучником чи сполучним словом. Наприклад: Гора була така, що, з неї спускалися цілий день.

Сполучні слова є повнозначними словами, що виступають членами речення. Наприклад: Що посієш, те й пожнеш. На письмі підрядні речення відділяються від головного комою або комами. Наприклад: В душі я славлю світлий парус, бо в мене на серці сум. Уночі, як Чумацький Шлях куряву простеле, вийди на Дніпро. Складнопідрядні речення бувають з означальною, з'ясувальною чи обставинною підрядними частинами.

Підрядні означальні речення пояснюють член головного речення і відповідають на питання який? Наприклад: Пташки, що влітку так співали, у вирій вже поодлітали. Підрядні означальні з'єднуються з головним за допомогою сполучних слів який, котрий, чий, куди, де і підрядних сполучників що, як, щоб, ніби, наче. Підрядні з'ясувальні відповідають на питання непрямих відмінків, доповнюють зміст головного речення.

Наприклад: Добре жить тому, чия душа і дума навчилися любити. Підрядні з'ясувальні з'єднуються з головними сполучниками що, щоб, ніби, мов, як та сполучними словами хто, який, чий, де, куди, як.

Підрядні обставинні — це речення, в яких підрядні частини вказують на обставини. Підрядні обставинні речення бувають ступеня і способу дії, місця, часу, причини, наслідкові, мети, допустові та умовні. Підрядні речення можуть мати одне чи декілька підрядних. Якщо у реченні декілька підрядних, то підрядність може бути однорідна, паралельна та послідовна.

Безсполучникові речення можуть бути з однорідними чи неоднорідними

простими реченнями (одне з яких пояснює інше). Наприклад: Вона побачила: сонечко засвітило тепло-тепло. У безсполучникових реченнях можуть ставитися такі розділові знаки: двокрапка, тире, кома, крапка з комою тощо. У складному реченні можуть бути декілька простих, поєднаних різними видами зв'язку.

1.2. Складне речення в українській мові на прикладах

Як відомо, складним називається речення, яке має дві й більше граматичні основи. Частини складного речення об'єднані в одне ціле за змістом і граматично; можуть поєднуватися інтонаційно або за допомоги сполучників чи сполучних слів.

Складні речення, що становлять поєднання трьох і більше частин із різнотипним синтаксичним зв'язком, мають назву складних синтаксичних конструкцій (ССК).

Якщо прості речення в складному рівноправні, незалежні одне від одною, то вони з'єднуються сурядним зв'язком. У цих реченнях від одного простого речення до другого не можна поставити питання, жодне з цих простих речень не є складником іншого. Такі складні речення називаються сурядними: *Пишнобарвними квітками рясно всіяні путі, і над вільними ланами грають сурми золоті* (В. Сосюра).

Якщо одне просте речення в складному підпорядковується другому, пояснює чи доповнює його, то такі речення, з'єднуються підрядним зв'язком: *Слава народу (якому?), що йде у віках велетня сміливим кроком* (М. Рильський). У складних реченнях з підрядним зв'язком від одного простого речення до другого можна поставити запитання.

Схематично складне речення зображене в табл. 1.2.

Таблиця 1.2

Схематичне зображення складного речення в українській мові

Складне речення			
Сполучникове		Безсполучникове	З різними видами зв'язку
складносурядне	складнопідрядне		
<i>Настане час - і піде все в архів (Л. Костенко).</i>	<i>Нехай ще раз послухаю, як те море грає (Т. Шевченко).</i>	<i>Защебетав соловейко - пішла луна гаєм (Т. Шевченко).</i>	<i>Там повен двір любистки, цвітуть такі жоржини, і вишині чорноокі стоять до холодів (Л. Костенко).</i>

Складносурядним називають складне речення, частини якого *рівноправні* за смислом і пов'язані сурядним зв'язком за допомогою сурядних сполучників: *І сходило сонце, і місяць вставав, і гуси кричали на фоні заграв* (Л. Костенко).

Типи сурядних сполучників та приклади до них наведені нижче в табличному вигляді (табл. 1.3).

Таблиця 1.3

Сурядні сполучники з прикладами

Сурядні сполучники	Приклади
єднальні: і, й, та (-і), ні...ні, ані...ані, не тільки...а й, і...і	<i>Задоцило, і фільмуванн довелось припинити (О. Гончар).</i>
протиставні: а, але, зате, проте, однак, та (-але)	<i>Слово - срібло, а мовчання - золото (Нар. тв.).</i>
розділові: або, чи, то...то, або...або, чи...чи, не то...не то	<i>Чи то шумлять так хвилі, чи німфа плаче вслід (О. Пахльовська).</i>

Розділові знаки в складносурядних реченнях ставлять на межі між частинами складносурядних речень перед сполучником сурядності: *Ні повітря не ворухнеться, ні пташка не защебече* (М. Коцюбинський).

Приклади знаків та правила їх вживання наведені в табл. 2.3.

Таблиця 2.3

Розділові знаки в складносурядних реченнях

Розділовий знак	Правило	Приклади
Кома	частини речення виражають одночасність, послідовність подій або причиново-наслідкові зв'язки	<i>Сичі в гаю перекликались, та ясен раз у раз скрипів (Т. Шевченко). Пройшов дощ, і дерева заясніли під сонцем (У. Самчук).</i>
Тире	частини речення виражають швидку зміну подій чи причиново-наслідкові	<i>Дмухнув вітер понад ставом — і сліду не стало (Т. Шевченко).</i>

	зв'язки (у другому реченні висновок або наслідок дії першого)	<i>Дощ пройшов — і Київ зеленіє (М. Рильський).</i>
Крапка з комою	частини речення значні за обсягом або в середині них є свої розділові знаки	<i>Річка широка та глибока, а вода синя та чиста; і котиться вона, виблискуючи та шумуючи (Марко Вовчок).</i>

Не ставиться розділовий знак перед сполучниками *і, й, та (=і), або, чи*, якщо частини складносурядного речення мають спільний другорядний член, вставне слово або частки *лише, тільки, ще, навіть*: *Десь спереду гукнув паровоз і почулася пісня* (О. Гончар).

Не ставиться також розділовий знак, якщо названі вище сполучники поєднують два питальних речення, окличних чи спонукальних: *Таке розкішне над нами небо і такі ми до безмежності молоді!* (В. Шевчук); *Коли в тебе відпустка і де ти будеш відпочивати?* (З розмови).

У складносурядних реченнях перед сполучником *і, й, та (=і)* ставиться кома або тире, якщо частини виражають причиново - наслідкові зв'язки, — вибір знака обумовлюється в таких випадках бажанням автора.

1.3. Складне речення в англійській мові

Людська потреба в мисленні та комунікації створила особливі синтаксичні утворення в мові, які складаються з поєднання декількох речень. Ці утворення отримали назву складні речення. Для того, щоб пояснити поняття складного речення необхідно зазначити, що складне речення складається з двох або більше граматичних одиниць.

РОЗДІЛ 2

ПОНЯТТЯ ТА ПЕРЕКЛАД АВІАЦІЙНИХ НОРМАТИВНИХ ДОКУМЕНТІВ

2.1. Поняття та особливості англійських авіаційних нормативних документів

2.2. Особливості перекладу складних речень нормативних документів ІКАО

При перекладі нормативних документів ІКАО, як і перекладі інших текстів, необхідно дотримуватися вимог еквівалентності текстів оригіналу та перекладу. При цьому еквівалентність у сучасному перекладознавстві трактується як спільність змісту, рівноцінність текстів оригіналу й перекладу. Поняття еквівалентності пов'язане з поняттям інваріанта, йдеться про максимальне наближення тексту перекладу до оригіналу.

Для перекладу нормативних текстів важливою є еквівалентність на комунікативному, семантичному та прагматичному рівнях. Водночас відзначається, що досягти повної еквівалентності при перекладі неможливо. Зокрема семантична еквівалентність текстів не передбачає повної лексичної еквівалентності застосованих у тексті оригіналу й перекладу мовних засобів. Розбіжності в лексичних системах мови оригіналу й мови перекладу зумовлюють застосування перекладацьких трансформацій.

Перекладацькі лексичні трансформації – це різного роду зміни лексичних елементів мови оригіналу під час перекладу з метою еквівалентної передачі їх семантичних, стилістичних і прагматичних характеристик із урахуванням норм мови

перекладу та мовленнєвих традицій культури мови перекладу. Лексичні трансформації застосовуються тоді, коли словникові відповідники того чи іншого слова мови оригіналу не можуть бути використані в перекладі з причин невідповідності з погляду значення і контексту.

З метою виявлення типових лексичних трансформацій і причин їх застосування було проаналізовано оригінальні (англомовні) тексти нормативних документів ІКАО [5; 6] та їх переклади українською мовою [2; 3].

Основна функція нормативних документів ІКАО – регламентаційно-директивна: вони накладають певні зобов'язання, надають чи обмежують права. Щоб запобігти ймовірності виникнення будь-яких колізій та непорозумінь, адже практичне застосування кожної рекомендації буде обумовлено чинниками різних ситуацій, подій та фактів, що створює контекст для тлумачення, укладачі намагаються, щоб положення документів були не лише чіткими, недвозначними, але й всеохопними. Саме це завдання: досягти точності та однозначності, з одного боку, й всеохопності – з іншого, визначає мовні характеристики досліджуваних текстів [4, с. 15].

Синтаксична структура мови стандартів значною мірою зумовлюється логікою законодавчого мислення. Вони наведені в якості демонстрації складних речень та їх перекладу в даних нормативних документах. Прагнення окреслити в узагальненій формі конкретні ситуації вимагає поширених синтаксичних структур, що включають вичерпну інформацію про норми і правила різних видів діяльності у сфері авіації [3, с. 12].

Radio transmitting apparatus may be used only by members of the flight crew who are provided with a special license for the purpose, issued by the appropriate authorities of the State in which the aircraft is registered [8]; Радіопередавальний апарат може використовуватися тільки членами льотного екіпажу, яким надається спеціальна ліцензія з цією метою, видана відповідними органами держави, в якій повітряне судно реєструється.

Стандарт повинен послідовно виражати складну систему понять з чіткими

взаємозв'язками між ними. Це досягається переважанням у синтаксисі таких текстів складнопідрядних речень над складносурядними, складних – над простими, повних – над неповними.

Наступна особливість текстів нормативних авіаційних документів – велика кількість імперативних речень.

In the event of an accident to an aircraft of a contracting State occurring in the territory of another contracting State, and involving death or serious injury, or indicating serious technical defect in the aircraft or air navigation facilities, the State in which the accident occurs will institute an inquiry into the circumstances of the accident [8]; У випадку аварії на літаку Договірної Держави, що відбувається на території іншої Договірної Держави і яка включає в себе смерть або серйозну травму або свідчить про серйозні технічні недоліки в літальних апаратах або аеронавігаційних об'єктах, держава, в якій сталася аварія, буде встановити розслідування обставин аварії.

Each contracting State undertakes to provide such measures of assistance to aircraft in distress in its territory as it may find practicable[8]; Кожна Договірна Держава зобов'язується надавати такі заходи допомоги літальним апаратам, що потерпіли біду на своїй території, наскільки це може виявитися практично можливим.

У досліджуваних фахових текстах синтаксичний паралелізм може вживатися у межах статті, або ж охоплювати фрагмент тексту. Паралельні синтаксичні конструкції можуть функціонувати у різних місцях абзацу, а отже, бути анафорою, епіфорою, вживатися всередині та безпосередньо одна за одною.

Цей засіб синтаксичного зв'язку укладачі застосовують з метою досягти чіткості та логічності викладу положень, належного акцентування вагомих компонентів. Однотипна, одноструктурна побудова початку речень – свідчення того, що різні підтеми, висвітлені у тексті, мають однакову форму репрезентації, а отже, однаково вагомі.

Синтаксичний паралелізм, будучи продуктивним засобом когезії текстів договорів, стандартів, рекомендацій, виконує також функції переліку багатьох

рівнозначних принципів та тверджень: розвиває й уточнює певні положення, сприяє творенню текстового рисунка – рамки, мета якого – досягти зв'язності окремих фрагментів тексту.

Рекурентність паралельних конструкцій у текстах договорів ІКАО пов'язана з глибинним структурним взаємозв'язком речень у межах не лише статей і розділів, але й інколи глобальної текстури.

Each contracting State undertakes to adopt measures to insure that every aircraft flying over or maneuvering within its territory and that every aircraft carrying its nationality mark, wherever such aircraft may be, shall comply with the rules and regulations relating to the flight and maneuver of aircraft there in force. Each contracting State undertakes to keep its own regulations in these respects uniform, to the greatest possible extent, with those established from time to time under this Convention. Over the high seas, the rules in force shall be those established under this Convention. Each contracting State undertakes to insure the prosecution of all persons violating the regulations applicable [8]; Кожна Договірна Держава зобов'язується вживати заходів для забезпечення того, щоб кожен літальний апарат, який пролітав або маневрував на своїй території, і щоб кожен літальний апарат, що має свій знак національної марки, в будь-якому місці, де такі літальні апарати можуть бути, повинні дотримуватися правил і правил, що стосуються польоту та маневру повітряних суден в силі Кожна Договірна Держава зобов'язується дотримуватися своїх правил у цих аспектах в максимально можливою мірою з тими, що встановлюються час від часу відповідно до цієї Конвенції. У відкритому морі застосовуються правила, встановлені цією Конвенцією. Кожна Договірна Держава зобов'язується забезпечити судове переслідування всіх осіб, які порушують чинні правила.

Розуміння фахової мови як засобу вираження текстової інформації, вимагає визначення загальних особливостей фахового тексту в плані лексичного наповнення, тому особливою актуальним постає питання насиченості наукового тексту фаховими авіаційними термінами.

Мовною базою нормативно-технічної документації ІКАО є загальноповсюджені лексика нейтрального та книжного пласта, яка поєднується зі спеціальною та термінологічною (зокрема, термінами різних підмов).

Мові аналізованих документів властиве функціонування фразових стандартів, які служать зачином, логічним переходом або кінцівкою текстів, тобто, окрім функцій, притаманних діловим стандартам (створення ефекту офіційності, стереотипності, лаконічності), вони виконують також і архітектонічну функцію, сприяють когезії та когерентності тексту.

Each contracting State agrees to adopt all practicable measures, through the issuance of special regulations or otherwise, to facilitate and expedite navigation by aircraft between the territories of contracting States, and to prevent unnecessary delays to aircraft, crews, passengers and cargo, especially in the administration of the laws relating to immigration, quarantine, customs and clearance [8]; Кожна Договірна Держава погоджується прийняти всі практичні заходи шляхом видачі спеціальних правил, або іншим чином для полегшення та прискорення навігації повітряними суднами між територіями Договірних Держав та запобігання непотрібним затримкам літаків, екіпажів, пасажирів та вантажів, особливо в адмініструванні законів, що стосуються імміграції, карантину, митниці та оформлення.

Отже, нормативно-технічні документи ІКАО – це піджанр міжнародних документів високого рівня стандартизації регламентаційного характеру. Основою мови цих текстів є загальноповсюджені лексика нейтрального та книжного пласта, яка корелює зі спеціальною та термінологічною лексикою.

Лексика нормативно-технічних документів ІКАО кількісно обмежена, тобто спостерігається тенденція до замкнутості, використання уніфікованого набору лексем, фраз та структур, для яких характерні обмежені можливості сполучуваності, що є проявом консервативності стилю.

Комунікативні завдання нормативно-технічних документів ІКАО, вимоги до їх написання та обмеження, які діють при цьому мають визначальний вплив на добір та

використання мовних засобів. Стандарти та рекомендації ІСАО повинні бути однозначними, всеохопними та лапідарними, що впливає на ускладнення їх синтаксичної будови і надає їм таких типових особливостей, як уживання значної кількості ввідних слів, зворотів та речень, а також використання лексичного та синтаксичного паралелізму, повтору.

Комунікативна ефективність текстів нормативно-технічних документів ІСАО зумовлена гармонізацією двох протилежних тенденцій текстотворення: всеохопності та однозначності викладу. Досягнення цієї подвійної властивості робить тексти нормативно-технічних документів ІСАО мовно своєрідними.

У процесі дослідження ми також виявили, що найчастіше у перекладі добігають таких лексичних трансформацій, як конкретизація і генералізація значення, додавання і вилучення, модуляція, описовий переклад. Усі речення, котрі будуть наведені нижче в якості прикладу для висвітлення питання, будуть мати складну структуру.

Конкретизація значення – це лексична трансформація, внаслідок якої слово (термін) ширшої семантики в оригіналі замінюється словом (терміном) вужчої семантики у перекладі. Вона присутня і висвітлена в якості складного речення. Здебільшого конкретизація буває контекстуальною, наприклад:

*Information on the condition of the movement area and the operational status of related facilities shall be provided to the appropriate aeronautical information services **units** [5]; Інформація про стан робочої площі та про експлуатаційний стан пов'язаних із нею споруд та засобів надається відповідним **органам** служб аеронавігаційної інформації [3].*

У цьому прикладі продемонстровано, як англійський іменник широкої семантики *unit*, що має значення «одиниця, ціле, блок, підрозділ, секція, об'єкт», відтворено відповідно до контексту українським іменником вужчої семантики «орган».

Прийом генералізації значення протилежний прийому конкретизації. Він полягає в заміні частини загальним, видового поняття родовим. Наведемо приклад із

досліджуваного матеріалу:

*The condition of the **movement area** and the operational status of related facilities shall be monitored... [5]; Забезпечується стеження за станом **робочої площі** та експлуатаційним станом пов'язаних із нею споруд і засобів... [3].*

У цьому прикладі спостерігаємо смислову заміну словосполучення *movement area*, що українською має за відповідники терміни «зона руху повітряних суден», «льотне поле», словосполученням більш загальної семантики «робоча площа».

ВИСНОВКИ

Розкриття і характеристика складних речень англійської та української мови мають досить велике значення для вивчення цих мов. Це питання має важливе наукове методологічне значення, маючи основним завданням - описання, вивчення, пояснення використання речень у сучасній англійській та українській мові.

На сьогоднішній день англійська мова набуває все більш поширеного статусу у світі, і метою кожної країни є володіння не тільки своєю рідною, проте і англійською мовою також.

Питання про складне речення, підрядний та сурядний зв'язок між його частинами та сполучники, що поєднують ці частини, розглядали видатні вчені, чії праці мали своє часткове відображення в курсовій роботі.

Складне речення - інтенсивно використовується в якості засобу комунікації в усній та письмових формах. Дуже важливо враховувати особливості перекладу складних речень, включаючи усі їх різновиди та типи зв'язку.

В процесі написання курсової роботи, а саме в першому її розділі, ми розглянули та дали визначення складного речення в українській та англійській мові. Це дало змогу побачити які відмінні риси є в даних мовах.

В процесі нашого дослідження були також визначені особливості складних речень в англійській та українській мові. Вони були супроводжені прикладами та логічними конструкціями, котрі наочно показували відмінності між українською та англійською лексикологією та граматиною.

В другому розділі курсової роботи ми розглянули поняття та особливості англійських авіаційних нормативних документів. Тобто, були розкрито сутність та доцільність таких документів як на теренах України, так і за межами держави. Опис проводився у вигляді розкриття значень та сутності даних нормативних документів, а також їх застосування на практиці.

Після цього, в нашій курсовій роботі був проведений переклад складних речень

з англійської мови на українську за матеріалами нормативних документів ІСАО. Як результат, ми дослідили такі лексичні трансформації, як конкретизація і генералізація значення, додавання і вилучення, модуляція, описовий переклад.

Під час написання курсової роботи були розглянуті всі пункти завдань, що описані у вступі. Таким чином, мета роботи досягнута.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Наукові праці

1. Журавльова О.М. Практика перекладу документів Міжнародної організації цивільної авіації : конспект лекцій / О.М. Журавльова— К. : НАУ, 2009. — 30 с.
2. Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования / И. Р. Гальперин. — [издание 4-е, стереотипное]. — М. : КомКнига, 2006. — 144 с.
3. Гарбовский Н. К. Сопоставительная стилистика профессиональной речи / Н. К. Гарбовский. — М. : МГУ, 1988. — 142 с.
4. Зарума-Панських О. Р. Англійська лексика міжнародних договорів: структурні, семантичні та дискурсні особливості : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 / О. Р. Зарума-Панських. — Львів, 2001. — 21 с.
5. Райс К. Классификация текстов и методы перевода / К. Райс // Вопросы теории перевода в зарубежной лингвистике : сб. ст. — М. : Международные отношения, 1978. — С. 202–228.
6. Щирова Н. А. Многомерность текста : понимание и интерпретация / Н. А. Щирова, Е. А. Гончарова. — Спб. : ООО “Книжный Дом”, 2007. — 472 с.
7. Кульпина В. Г. Аббревиация как способ категоризации специальных понятий (методологические аспекты) / В. Г. Кульпина, В. А. Татаринов // Вестник МГУ. — Серия 9 : “Филология”. — 1990. — № 4. — С. 27–34.
8. Бондарчук М. Н. Структурно-семантические параметры русской авиационной терминосистемы (макрополе “движение летательного аппарата”) : дис. ... канд. филол. наук : 10.02.02 / Бондарчук Маргарита Николаевна. — К., 2000. — 226 с.
9. Бойченко Л. М. Структурно-семантичні типи аббревіатур і діапазон їх дериваційної активності в сучасній українській мові / Л. М. Бойченко // Мовознавство. — 1982. — № 5. — С. 75–80.